

Marek a Lukáš popisují jen a pouze návrat Krista. Ne konec věků.
Zanechán, Vzat a Opuštěn jsou ve významu tvoření
Zanechán končí v Používání, Vzat začíná v Používání a Opuštěn využit pro další Tvoření.
Bude popsáno v posunech cyklů v závislosti na rovnováze.
Tak jak musel být Jidáš, který zradil Krista, aby byl Boží plán uskutečněn,
tak musel být Papež, aby byla zražena církev
a musela být i druhá potopa, utvrzení času a Ježíšův návrat do Duchovní prázdnoty,
abychom mohli začít stavět nový Duchovní svět.
Raménko Božích vah docvaklo.

Skrze Svůj duchovní svět budeme uzdravovat Svě tělo
Obojí pak nám tvoří Naší čistou Duši

Lukáš

17:22 I řekl učedníkům: Přijdou dnové, že budete žádati viděti v jeden den Syna člověka, ale neuzříte.

23 A dějít' vám: Aj, zde, aneb hle, tamto. *Ale* nechodte, aniž následujete.

24 Nebo jakož blesk osvěcující se z *jedné krajiny*, kteráž pod nebem jest, až do *druhé*, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém.

Ježíš se v našem myšlení bude zjevovat jako blesk. Vždy ozáří naši mysl a zmizí. Naše mysl tvrdí, to je blbost. A tak nehleďte dál, dokud neuvěříte. Nechodte, aniž následujete. Blesky v našem myšlení budou přicházet odevšad. Tady není míněna obloha, ale přímo Nebe na počátku. Blesky budou a jsou již v Krajíně myšlení.

25 Ale nejprve musí mnoho trpěti, a zavržen býti od národu tohoto.

26 A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka.

27 Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémž Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky.

28 A též podobně, jakž se dalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli.

29 Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, dštil ohněm a sirou s nebe, a zahladil všecky.

30 Takť nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.

Potopa zahladila všecky. Ve zkoušce s migrací Muslimů křesťané mizí v očích Kristových.

Upřednostnili svůj životní standart. V době Noémově se jednalo o plošnou událost, v dobách Lotových o územní. Dnes v kvantovém pojetí platí OBOJÍ. Ježíš v této době mnoho trpí, byl zavržen svým národem. Přes tisíc let byl přikován na kříži. Představte si symbol Ježíše přikovaného na kůlu. Nahoře ruce za kulem, nohy před kulem, symbol sinusovy energie.

Jehovisté a vědci jsou za jedno. Byl přibit na kůl. A energii, kterou chtěl nám dávat, lidé změnilly na materiální jistotu na kříži. I naše Planeta Zem má na jižní obloze kříž k ukotvení a na straně druhé severku. A my jsme měli jen kříž. A kolem kříže kruh v kterém se motáme.

Síra krmí oheň. Začíná nekompromisně ničit současný duchovní svět křesťanů.

31 V ten den kdo by byl na střeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase

17:32 Pomněte na Lotovu ženu.

33 Kdož by koli hledal duši svou zachovati, ztratíť ji; a kdož by ji koli ztratil, obživíť ji.

34 Pravímť vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.

35 Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna.

36 Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.

37 I odpověděvše, řekli jemu: Kde, Pane? On pak řekl jim: Kdežť bude tělo, tamť se shromáždí i orlice.

Tady nás Bible přímo vede k tomu, ať nehledáme svou duši nadarmo. Ať se zpětně neutvrzujeme v čtení písma „postaru“. Nevracejte se k Bibli dříve, dokud nepochopíte. Přiznání, že ztratil jsem svou duši vidí Bible jako jediný průchod ke Kristovi. Připomenutí Lotovy ženy je důrazné varování. Zůstane takový jaký je. Neživá příroda. Neživá příroda má vědomí, ale nemá duši.

34.,35.,36. Popisuje posun Svaté trojice v Duchovním světě. Kristus starý je vzat, však nový, opuštěný začne činiti skrze národy. Mlýn a Pole není stejné jak u Matouše. Kralická Bible správně vystihla sloveso opuštěn. Ekumenický překlad ztotožnil opuštěn se zanechán. Špatně.
37. Najděte pole na kterém stojí Ježíš a je připraveno k orbě. Vemte svůj pluh, svou orlici a přidejte se. (Orlice se v Ekumenické překladu i jinde se překládá jako Supi. Špatně.)

Lukáš 18:1 Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřebí bylo vždycky se modliti a neoblevovati,

2 Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál, a člověka nestyděl.

3 Byla pak vdova v témž městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne nad protivníkem mým.

4 On pak dlouho nechtěl. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, ani člověka nestydím,

5 Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy přijduci, neuhaněla mne.

6 I dí Pán: Slyšte, co praví ten soudce nepravý.

7 A což by pak Bůh nepomstil vyvolených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim?

8 Pravímť vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi?

Kdo ví. Věřících je poskromnu. Tak jako vdova prosila o spravedlnost soudce, tak my všichni se pořád dožadujeme svého práva. Jsme poučován, jak máme svá práva uplatňovat. V této světské spravedlnosti je každý nahněvaný, nebo se naporuje svým úspěchem u Soudu. A ostatní ho následují. Chtějí také spravedlnost pro svůj majetek, pro své děti. Tolik malověrných je v nás. Dnes když zaslechnu lidi na svých cestách tak si jen a pouze jeden druhému na něco stěžují. Nebo si povídají o mediálních skutečnostech. Tyto skutečnosti a jejich starosti nejsou Bohu k smíchu. Je to jen důkaz o tom, že žijeme mimo Duchovní svět.

9 I řekl také proti některým, kteříž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných za nic nevážíce, podobenství toto:

10 Dva muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus, a druhý publikán.

11 Farizeus stoje, takto se sám v sobě modlil: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, dráči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento publikán.

12 Postím se dvakrát do téhodne, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnu.

13 Publikán pak zdaleka stoje, nechtěl ani očí k nebi pozdvihnouti. Ale bil se v prsy své, řka: Bože, buď milostiv mně hříšnému.

14 Pravímť vám: Odšel tento, ospravedlněn jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen.

Ševče, drž se svého kopyta. Říká se v pohádce. Jsem tím, čím jsem. A my, máme se čeho chytit ve své víře? Vždyť jsme vymysleli pohany a do nich jsme uvrhli všechny mimo nás. Bůh nás stvořil dokonalé. Za těch 10 tisíc let jsme na 10 tisíc mil daleko od Boha. Každý z nás máme v sobě Satana. Bože buď milostiv k nám hříšným.

Lukáš 18:15 Přinášeli také k němu i nemluvňátka, aby se jich dotýkal. To viděvše učedníci, přimlouvali jim.

16 Ale Ježíš svolav je, řekl: Nechte dítek, ať jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýchť jest království Boží.

17 Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nevejdet' nikoli do něho.

18 I otázalo se ho jedno kníže, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný obdržím?

19 I řekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh.

20 Umíš přikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou.

21 On pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti.

22 Ale slyšav to Ježíš, řekl mu: Ještěť se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi, a pod', následuj mne.

23 On pak uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi.

24 A viděv jej Ježíš zarmouceného, řekl: Aj, jak nesnadně ti, kdož statky mají, do království Božího vejdu!

25 Snáze jest zajisté velbloudu skrze jehelnou díрку projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího.

26 Tedy řekli ti, kteříž to slyšeli: I kdož může spasen býti?

27 A on dí: Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha.

28 I řekl Petr: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou.

29 On pak řekl jim: Amen pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dům, neb rodiče, neb bratří, neb manželku, neb dítky, pro království Boží,

30 Aby nevzal v tomto času mnohem více, v budoucím pak věku života věčného.

Do Království božího se vstupuje pouze s Duší čistou a se všemi dary, které jsme do Boha dostali. To že dítě nemá majetek nás nepřekvapuje. Však my ho také mít nebudeme. Maslowova pyramida životních potřeb začne klesat. Budeme si postupně uvědomovat svůj duchovní prostor, své tělo a svou Duši, až dojdeme k základním potřebám pro svůj život. Neboť život svůj naplníme svým pravým smyslem. Pochopíme význam svých pokladů v Nebi.

Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha.

Je myšleno třikrát. Člověk sám nezmůže nic. Bůh zmůže vše. I kdyby se všichni lidé dali dohromady, nevejdou do Království božího. Jen Bůh může člověka změnit a to jen u Boha může nastat tato proměna, která se promítne do těla pozemského.

28,.29,.30. Upozorňuje Kristus učedníky, že dopadnou stejně. Neboť v čase nastávajícím vezmou mnohem více než opustili. A odchází do Jeruzaléma blíž ke své smrti. Jak nesmyslná se zdá jeho smrt. Ale vězte, že není, nebyla a nebude nikdy nesmyslná. Ježíš nám dal Ducha svatého. A v něm jsme se pohybovali dle své chuti a vůně jeho Slova sluchem. Nyní se budeme pohybovat dle své chuti a vůně jeho Pravdy očima. Budeme svědky věcí, které oči nikdy nespátřili. A v cílové rovině staneme před Bohem a on nás pozná ve svém Duchu svatém podle hmatu. Protože zrak a sluch jsou uloženy v hmatu.

Lidé Nóemu nevěřili.

Stejně v dnešní době propadli všichni v Bezbožníky a tak Bůh skrze člověka posílá emigranty, aby si lidé uvědomili, jací doopravdy jsou. Toto je určení místa a času návratu Ježíše na Zem. Sibyla prorokovala Nebezpečí z východu. A lidé blbnou ještě víc. Smutný pohled. Sodoma Gomora.

Matouš

24:39 A nevěděl, až přišla potopa, a zachvátila všecky: takť bude i příští Syna člověka.

40 Tehdyť dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán.

41 Dvě budou mleti ve mlýně; jedna bude vzata, a druhá zanechána.

Toto je vyjádření posunu Hmoty(pole) a Energie(mlýnu). Jsme svědky přeměn intenzity všech planet naší Sluneční soustavy a také Slunce. Jeden a druhý jsou čtverce nad odvěsnami a spolu pak budou vytvářet čtverec nad přeponou. Novu hodnotu, náš Duchovní svět.

42 Bďtež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijíti má.

43 Toto pak vězte, že byť věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého.

44 Protož i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.

45 Kdož tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas?

46 Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijda pán jeho, nalezl by, an tak činí.

Kdo čekal a byl připraven na návrat? Kdo přivítal a pohostil Krista? Kristus si vydělával na živobytí Písmem. Jakým Písmem jsme ho přivítali. Mzda bude odplatou. Celý svět se hnul dopředu. A Satan, kterému dal člověk podobu, tu vládne. Satan vládne tmě. Ani náhodou. Každý ze svého těla a svého vesmíru, kterým vládne tma tvoříme Duši. Je čas uklízení.

47 Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej.

48 Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá pán můj přijíti,

49 I počal by bítí spoluslužebníky, jísti pak a pítí s opilci:

50 Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví.

51 I oddělíť jej, a díl jeho položí s pokrytci. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

Kolik je takových, že své čekání na Krista odložili a věnují se a užívají si své životní úrovně.

Jejich smyslem je jen zvedání životní úrovně skrze množství peněz. Ale Matouš nekompromisně

ukazuje na Kněze a Pastory. Bitím pak ukazuje na BibloMety, Obžerství a Opilství vnímám jako motání se v kruhu vlastní spokojenosti. Ne Boží spokojenosti. U všech pak sloužících Papeži hrozí oddělení. Kristus nenašel nevěstu(církev) svou.

Matouš 25:1 Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi.

2 Pět pak z nich bylo opatrných, a pět bláznivých.

3 Ty bláznivé vzavše lampy své, nevezaly s sebou oleje.

4 Opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými.

5 A když prodlíval ženich, zdřímaly všechny a zesnuly.

6 O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu.

7 Tedy vstaly všechny ty panny, a ozdobily lampy své.

8 Bláznivé pak opatrným řekly: Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou.

9 I odpověděly ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám nenedostalo. Jděte raději k prodavačům, a kupte sobě.

10 A když odešly kupovati, přišel ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svadbu. I zavřiny jsou dvěře.

11 Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám.

12 A on odpověděv, řekl: Amen, pravím vám, neznámť vás.

13 Bdětež tedy; nevíte zajisté dne ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde.

V Nebi také dochází ke zlomu a posunu hodnot, které nás povedou. Desítka (nula až devět) ukončuje základní týdenní cyklus tvoření po posunu. Tedy 10 nových hodnot. Půlnocí je rozdělena desítka na dvě poloviny. Pět bláznivých dotvořil člověk, že šli ke kupcům vnímám jako ke svým duchovním. Kupce Ježíš vyhazoval z chrámu. A i když měli olej a svítili Ježíš je nepoznal podle světla. Těch pět opatrných Boží světlo donesly k Ježíšovi. Kdo svůj Dar od Boha, který dostal do kolébky, nedonese až do Nebe, nebude poznat. A to je jeho přirozenost a čistá Duše. Žádný Kněz ani Pastor ji nevyčistí a nedá vám vaši vlastní Boží identitu. Jsem tím, kým jsem. Těch pět opatrných je základ pro nové cykly tvoření v pátém cyklu. Pentagram. Zvaný též matrix. Ale později z popisu poznáme, že vše liché je matrix. Tedy už i Trojice. Protože ona jediná tu je s námi od počátku a bude až dokonce. Celkový matrix pak nabývá různých hodnot dle úrovně v posunu tvoření. Tak je to v Nebi. V této době je matrix hotový a Bůh odpočívá. V matrixu pracuje Svatá trojice dvakrát. Proto Bůh ponechal pět panen v lidském těle a pět vzal do vesmíru. Do našeho Nebe. Aby levá a pravá strana těla mohla tvořit hlavu – Duši. Ke zjemnění Duše dojde až matrix bude pracovat třikrát. Pro každou končetinu zvlášť.

Matouš 25:14 Nebo jako člověk vycházející na cestu, povolal služebníků svých, a poručil jim statek svůj.

15 I dal jednomu pět hřiven, jinému pak dvě, a jinému jednu, každému podlé možnosti jeho, i odšel hned na cestu.

16 Odšed pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i vydělal jiných pět hřiven.

17 Též i ten, kterýž dvě, získal i on jiné dvě.

18 Ale ten, kterýž vzal jednu, odšed, zakopal ji v zemi, a skryl peníze pána svého.

19 Po mnohém pak času přišel pán těch služebníků, i činil s nimi počet.

20 A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, podal jiných pět hřiven, řka: Pane, pět hřiven dal jsi mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi.

21 I řekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdě v radost pána svého.

22 Přistoupiv pak ten, kterýž byl dvě hřivně vzal, dí: Pane, dvě hřivně jsi mi dal, aj, jiné dvě hřivně získal jsem jimi.

23 Řekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdě v radost pána svého.

24 Přistoupiv pak i ten, kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi ty člověk přísný, žna, kde jsi nerozsíval, a zbíraje, kde jsi nerozsypal.

25 I boje se, odšel jsem a skryl hřivnu tvou v zemi. Aj, teď máš, což tvého jest.

26 A odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, věděl jsi, že žnu, kdež jsem nerozsíval, a zbírám, kdež jsem nerozsypal.

27 Protož měl jsi ty peníze mé dáti penězoměncům, a já přijda, byl bych vzal, což jest mého, s požitkem.

28 Nu vezmětež od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven.

29 (Nebo každému majícímu bude dáno, a bude více míti, od nemajícího pak i to, což má, bude odjato.)

30 A toho neužitečného služebníka uvrzte do těch temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

Tak tomu je v Nebi a bude i na Zemi. Dva služebníci byli pozváni ke stolu a jeden ne. Radost svého pána. Vnímám jako vstup do té nejčistější Boží lásky. Vyjádření v penězích je motivací pro služebníky. Čím více veršů z Bible bude vzato v čisté Boží pravdě a bude se s nimi pracovat (těžel s nimi) tak odměna bude jeho. Zůstane mu vše, co vydělá. Při práci obohatí sebe i ostatní. Ale třetí mluví jak člověk. A Ježíš mu jako člověk odpovídá. Peníze dělají peníze. Ale v Božím oku je slovo Boží. Penězoměnce vnímám jako vykladače Bible bez pravdy Boží. Ježíš mu vezme své učení a úrokem pro Ježíše je, že tento člověk opuštěn je nucen hledat Boží pravdu.

Čím více budete vnímat Boží pravdu, tím více vám jí Bůh bude odkrývat. A těm, kdo nenajdou svou podstatu a Duši, budou Boží dary odebrány a dávány nejbohatším v Kristu. Těmto lidem je Království nebeské již odepřeno.

Matouš 25:31 Když pak přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své,

32 A shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různě, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

33 A postaví ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici.

34 Tedy dí Král těm, kteříž na pravici jeho *budou*: Podtež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.

35 Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem byl, a přijímali jste mne;

36 Nah, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně.

37 Tedy odpovědí jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb žíznivého, a dávali jsme píti?

38 Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme, neb nahého, a přioděli jsme?

Matouš 25:39 Aneb kdy jsme tě viděli nemocného neb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě?

40 A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.

41 Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho.

42 Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žíznil jsem, a nedali jste mi píti;

43 Hostem jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodívali jste mne; nemocen a v žaláři, a nenavštívili jste mne.

44 Tedy odpovědí jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme tebe vídali lačného, neb žíznivého, neb hostě, neb nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili jsme tobě?

45 Tedy odpoví jim, řka: Amen pravím vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili.

46 I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného.

Další verše jsou o Božím soudu tak, jak na tu dobu a dobu následující mají být přijaty. Byla to Boží vůle. Ježíš věděl, že člověk má Satana v sobě. Sám byl člověk i Bůh. A když byl čtyřicet dnů na Poušti, tak jeho lidství se pralo s Božstvím. Sám si vyzkoušel, jak Satan již pokročil ve svém lidském vývoji. A sami můžeme vidět, kde všude je dnes. Od Ufonů přes Duchy až civilizačním chorobám. Misky vah docvakly až teď proto, že vytvořit Duši čistější než sluneční svit potřebuje vážně všudy přítomného Satana. Aby každý ho mohl spatřit. Aby každý mohl ho sám v sobě zabít. Jednou pro vždy a na věky. Nebudme naivní, že jsme ovce pouze tím, že jsme pomáhali jiným. Už jen tím, že pochybujeme o Božích mlýnech, jsme Kozlové. Kdo z nás stál pevně při Bohu v době ztráty svého nejbližšího. Bojíme se smrti. Nejsme věřící.

Verš 41 hovoří zcela jasně. Naše tělo je v jednom ohni. Připraveno ponechat si Satana se svými anděly na věky věků. Duše zůstane v těle a zanikne s ním. Proto bude Bůh nejdříve uzdravovat naše těla, aby bylo i Nebe čisté, bez Satana. Teprve poté začne zjemňovat naši Duši. Tento soud provádí Ježíš ve svém Matrixu. Ovce jsou v pentagramu v levo ve Vesmíru, nebi a kozlové jsou vpravo v našem těle. Je to současný soud, proces výběru a tvoření naší Duše,

První Boží soud stanovil Bůh a nechal člověka, aby ho provedl nad Kristem. Druhý soud stanovil Bůh po návratu Krista. Kristus soudí člověka a započal Apokalypsu. Protože Satana musíme svrhnout my. Je to otázka každého z nás. Musíme ho každý zvlášť svrhnout v Sobě. Třetí soud Proveď již Bůh sám s člověkem, s každým zvlášť. Tak jak to začal v této době již Kristus. Toto je základní princip Svaté trojice a jejího tvoření Našeho Duchovního světa. Zrcadlově obrácený a inverzní vůči stvoření Adama a Evy v zahradě Eden. Tyto dvě lineární veličiny dnes zastupuje každé tělo. Levá a pravá strana končetin. Už není podstatné jestli Adam má Evu nebo Eva Adama. To pominulo. Sami poznáme, že nejčistější Boží láska je Platonická. Je to narovnávání sinusovky tak, že se neprotnou. Nespojí. Jak delfíni plavou vedle sebe a nahání si potravu do svých úst. Tato láska je na Věky věků. Amen.

V tuto dobu budme pokorní a shovívaví. Vše byla Boží vůle. Boží systém Chaos jako Universum, je nekompromisní. Pro život věčný vážně nestačí činit dobro na svém písečku. Ve své rodině, ve svém sboru. Tak jak člověk je fyzický a kvantový a jeho život je mezi těmito světy, tak Bible uvádí logiku z našeho bytí v realitě a také logiku pro kvantové bytí. A mezi tím najdeme pravdu o věčném životě. A to je moc hezké.

Bojte se Krista, ne Satana. Ježíš je náš stín
Není to fajn?

**Kdo z nás umí nahánět Bohu potravu, tomu Bůh jeho Duši sytí.
Jeho vlastní Pravda je mu potravou.**

Toto je Božská Mana, naše budoucí potravina na Věky věků.
Světlo jasnější než sluneční svit.

Poznámka

Dvoumyslenkové vyjadřování rovná se Kvantové
V dnešní době směrem k sexu je to markantní.
Stejný způsob myšlení stačí použít směrem k Bohu.
Není to hezké?

Popis Svaté, pevné a silné trojice naleznete na stránkách <http://abstinent.pageride.cz/>
Zdeněk Sečka 4.května 2016